

изисква идеална обхода въ отношенията на хората. За оправдание нѣкой казва, че макаръ външно да е грубъ, поне вътрешна обхода има. Любовта изисква отъ човѣка и външна, и вътрешна обхода. Човѣкъ самъ чъртае пжтя и отношенията си съ хората. Той самъ е причина да го уважаватъ, или да не го уважаватъ хората. Отъ обходата му зависи уважението, съ което се ползува. Каквито сж твоитѣ отношения къмъ хората, такива ще бждатъ и тѣхнитѣ отношения къмъ тебе. Това е законъ за физическия, за духовния и за Божествения свѣтъ. Забелязано е при това, че всѣка отрицателна проява въ духовния свѣтъ влѣче последствията си и на физическия свѣтъ. Запримѣръ, излѣже ли човѣкъ, непременно ще го сполети нѣщо: или ще падне, или ще заболѣе, или отвѣнъ нѣкой ще му причини нѣкаква неприятностъ. Затова е казано въ Писанието, че нѣма „скрито-покрито“ въ свѣта. Колкото малка да е лъжата, тя е подобна на микробитѣ, които се размножаватъ и причиняватъ нещастия на хората. Като се размножава, лъжата остава нечистотиитѣ си въ ума и въ сърдцето на човѣка, съ което му причинява голѣми пакости.

Като се намѣрятъ предъ мжчнотии и страдания, предъ злото, хората искатъ да бѣгатъ далечъ нѣкъде. Каквото да правятъ, тѣ не могатъ да ги избѣгнатъ. Преди всичко злото не е вънъ отъ човѣка, то е въ самия него. Ако злото е вънъ отъ човѣка, а вътре го нѣма, то